

<<<HØST ØST-REISEN 1995>>>

Reiseberetning fra begge ukene.
Forfatter: Jan Dahlgren

Höst Öst-resan 1995

INGRESS

Höstöst har för mig blivit ett "gift" eller ett "måste" om Ni vill.

För 15:e året i rad ger jag mig alltså ut på en 580-milatur med buss genom Europa.

Lite nytt kanhända, men det mesta är detsamma som tidigare. Någoting skall jag dock kunna få ihop åt Er som vill dela mina upplevelser.

DELTAGARE

Vi var 68 personer som startade resan och av dessa var det 25 stycken som "höll ut" i 2 veckor.

Vi var i år 2 Gustavsbergare, förutom jag själv även Gävlebon Danne.

SÖNDAG 29 OKTOBER

PÅ VÄG MOT OKÄNDA MÅL

Årets resa startar för min personliga del alldeles för tidigt, i rena "svinottan" får man lova att påstå, lokalbuss kl 6.19 och tåg kl 8.12 är det som gäller. Som resällskap hade jag Heikki Frilander från Sibbo-Vargarna i Finland, som kommit med båt till Siljaterminalen tidigare på morgonen.

Kl 13.51 - precis i tid - kom tåget till Hässleholm, vidare med buss till Åhus och det sedvanliga ålagillet i en sjöbod vid hotell Åhusstrand.

Allmän förbrödring tillsammans med de från Nybro anlända Smålandskavledeltagarna. Får reda på av Danne att våre "gubbar" vann programenligt.

Stämningen stegrades vartefter tiden skred fram och när man har som trevligast, bland annat genom att lyssna til 82-årige Eskel Fridells fiolspel och sång, var det dags att bryta upp och bege oss mot Ystad.

Här väntar båten som kl 22.00 skall föra oss mot Swinoujscie, dit vi anländer kl 7.00. Överfarten var likt fjolåret, fri från "gungande sjö".

MÅNDAG 30 OKTOBER

"SCHNITZELTAJM"

Frukost intogs i bussen och bestod av medhavda hårda brödbitar med ädelost eller skinkost i tub.

Enligt Peo Bengtsson var det 10 mil till första tävlingen i Szczecin. Nu har man under åren lärt sig att man alltid skall räkna med en viss koefficient på Peo:s kilometrar, det vill säga "legg alltid till någon eller några mil på den tänkta restutten".

Tuff tävling med individuell Motalametod. För långt för de flesta på korta banan, som hoppade av efter "slingorna".

Efter lunch, som bestod av schnitzel, var det resa förbi Berlin och Nürnberg till Heilbrunn i närheten av Stuttgart, en resa på 70 mil, eller just det ! Drygt 70 mil.

Efter vägen matstopp, då Jörgen Mårtensson, för att det skulle gå fortare, beställde lika för alla, schnitzel.

Framme vid hotellet Sannenhof kl 01.20. Den andra bussen kom fram kl 03.30, med trasiga bromsar.

TISDAG 31 OKTOBER

BUSSEN BRINNER !!!

Varmt ute, rena sommervärmen. Alla i en buss till tävlingsplatsen i Althütte, där tävling avgjordes i storskog och på hyfsad karta.

Lunch på en krog vid en idrottsplats, vi fick schnitzel, dock ej panerad utan ostfylld.

Spänd förväntan, men under lunchen kom den andra bussen, med lagade bromsar dessutom. Skönt !

Resa mot Lusanne i Schweiz. En resa på drygt 45 mil. Hög stämning i bussen innan en förbipasserande bilist uppmärksammar oss på att bussen brinner !!! Vi passagerare känner också lukt av bränt gummi. Dessbättre var det "bara" en packning som hade något med avgassystemet att göra som skakat loss på den tyska "tvättbrädan", förlåt autobahn skall det visst vara. Chauffören avlägsnar packningen och resan fortsätter.

Framme i Lusanne, efter 1 timme letande efter hotell, bland annat med hjälp av lokala schweizara, kom vi kl 23.00 till hotell Jeunotel, 200 meter från IOC-kansliet. (Olympiska kansliet)

ONSDAG 1 NOVEMBER

OLYMPIAMUSEET

Fortfarande varmt och skönt. Ut till skogarna utanför Lusanne för tävling. Här finns även den schweiziska eliten med årets världsmästarinna på kortdistans Marie-Luce Romanens i spetsen. En liten tjei som bland annat uttalade sig i TV, som var där.

Bra banor, men massor av björnbärssnår som fastnar kring benen. Inga-Lisa Larsson snubblade så illa i dessa att hon bröt handleden. Det blev färd till sjukhus, operation och hemresa med flyg torsdag morgon.

På väg till tävlingen på morgonen, var der åter dags för en packning att "brinna upp". Den sista för övrigt skulle det visa sig.

Efter lunch - jo då, det var någon form av schnitzel, ägnade vi ett 2-timmarsbesök på olympiamuseet i Lusanne. 5-6 timmar hade varit lagom, men sevärt var det ändå förstås.

Resa - enligt Peo 60 mil - till Grasse på franska Rivieran. Matstopp efter vägen där vi valde mat själva - därav ingen schnitzel. Framme på hotell Napoleon, där nya resenärer tillstötte kl 01.15. Sovning !

TORSDAG 2 NOVEMBER

BAD I MEDELHAVET

Hotell Napoleon såg ut som om det byggdes på den forne kejsarens tid. Hotellet var dessutom ett eget hus med vägar rundt om. Man kan säga att vi bodde mitt i en rondell. Lägg därtill lyhört så förstår Ni.

Grasse - staden vi bor i är Frankrikes parfymcentrum och ligger mycket idylliskt på en sluttning i hjärtat av Provence. Några av tjejerna var ute och inhandlade parfym - som var dyr. Om jag köpte parfym? Icke!!!

Förmiddagen ägnades åt sightseeing i Cannes, naturligtvis med tillhörande bad i det 20-gradiga Medelhavet. Härligt!

Tävling på eftermiddagen i 30-35 graders värme. Vi klättrar högt upp i bergen, upp till 1400 meters höjd för löp. Terrängen Provence är som fjällterräng, utan storskog, endast småträd och buskar. Ser mer ut som ett månlandskap. Högt uppe på en klippa ligger en jättestor byggnad. Det visar sig vara en fängelse, svårt att rymma från utan upptäckt kan tänkas.

Start och mål vid en skidanläggning, som sagt på 1400 meters höjd. Själv stod jag över den svårforcerade buskiga terrängen och gick istället och tittade på en grotta i närheten av målet.

På kvällen legendarmöte och inval av nya legendarer. En av dessa var Danne, den första för övrigt i generation två. Till ny "president" för föreningen valdes Ann-Elisabeth Kopland från vårt västra grannland.

FREDAG 3 NOVEMBER

BRO, TUNNEL, BRO, TUNNEL...

Klättring igen upp i bergen till vår tävlingsplats i Grenolieres les Noiges. Frosten ligger kvar i de djupa dalarna, men kl 11.00 är det åter 30 grader varmt uppe på denna höjd - 1400 meter. Kortbyxväder alltså för andra dagen i rad.

Tävling i öppen, stenrik terräng, men roligt.

Vi har nu 60 mil till Venedigs förstad Mestre, en resa som går mest på broar och genom tunnlar, passerandes förbi bland annat Nice och Monaco. Ett mycket speciellt och sevärt område, även genom bussfönstret. Under vägen såg vi bland annat att en skogsbrand vattenbekämpades från helikopter.

Framme till middagspastan på hotell Lugano kl 22.15.

LÖRDAG 4 NOVEMBER

LADDNING I DOLOMITERNA

Vaknade till strålande solsken och nästan samma värme som tidigare. Dock har långbyxorna kommit till heders igen.

Tävling uppe i Dolomiterna ovanför Vittorio Veneto. För att komma dit klättrade vi åter på serpentinvägar. Det hade börjat blåsa något kopiöst. För att komma till startpunkten gick man ca 1 kilometer med en stigning på 150 meter. Väl uppe var det "kanonterräng" med

storskog. Vi tävlade för övrigt i samma område för 3 år sedan.

Efter prisutdelning inne på krogen kom vi ut och se, blåsten hade "blåst bort".

På kvällen företogs "luskning" av söndagens tävlingsområde, det vill säga tågresa, promenad och middag inne i Venedig.

Tidig sovning och laddning inför resans "klo".

SÖNDAG 5 NOVEMBER

CIAO VENEZIA

För 8:e gången är jag på väg till tävling i Venedig, som tvärtemot förra året badade i sol. I fjol badade vi till knäna i vatten på gatorna som bekant.

Tidigt startnummer är en fördel med tanke på att fram emot lunch är det "proppat" med folk på gatorna och i gränderna. Någon tyckte att det var svårt att ta sig fram i detta "Japanska grönområde", det vill säga bland turisterna.

Ny karta, roligt som vanligt och fina framgångar för de svenska i denna 3000 deltagare stora tävling. 7 segrar, 6 andraplatser och 5 tredjeplatser lade vi beslag på.

TC låg 3 kilometers promenad från bussparkeringen och efter avslutad tävling var det bara att "knalla" tillbaka.

Samtidigt som 8-dagarsbussen reste mot Sverige var vi 9 fotbollsentusiaster som tog den andra till Vicenza för att se hemmalaget - med Joakim Björklund - spela 1-1 mot Piacenza inför 20 000 åskådare. En upplevelse att få se en italiensk ligamatch i serie A och framförallt att höra och se den fantastiska publiken.

Tillbaka i Venedig kl 17.45.

2 personer skulle möta upp i Venedig kl 16.00. En kom men den andre, Ebbe Johansson, saknades. Letning företogs på stationen samt telefonsamtal till hotellet i

Mestre, inget napp. Återstod stationen i Mestre och se, jag hittade Ebbe på bagageinlämningen där.

Resan mot Lipica i Slovenien startades kl 19.00. Framme ca kl 22.30, nattklubben var öppen, men de flesta av oss nöjde sig med att smaka av hotellets schnitzel.

MÅNDAG 6 NOVEMBER

SVARTA VITA HÄSTAR

Det är fortfarande varmt. Efter frukost åkte vi till OL-tävling 5 mil bort i "negativ" terräng. Stenigt, men roligt.

Efter lunch reste de flesta till en grotta, men eftersom jag sett dessa ett par gånger tidigare, stannade jag hemma och tog istället en promenad ner till stallerna för att titta på Lipizanerhästarna. Det speciella med dessa vita häster - som numer inte exporteras till Wien längre - är det att de föds gråa och att 1 på 100 faktiskt blir svart och förblir så hela livet.

När "grottefolket" kom hem bar det iväg till gårdsfest - jag hade varit där förr - där stämningen stod högt i tak. Ytterligare en legendar invaldes.

TISDAG 7 NOVEMBER

AKTA DIG FÖR KALKONER

Det var meningen att vi skulle springa vid en stad som heter Rijeka, men där var det enligt arrangörarna 30 centimeter snö. Tävlingen flyttades nu till ett snöfritt område utanför Zagreb.

Det var högt och jobbigt med många fåror som kontroller. På väg mot sista kontrollen passerade jag ett fält med kalkoner. När kacklandet blev högre och flocken började att röra sig framåt var det bara att öka steglängden och sätta sig i säkerhet utanför staketet.

20 mil till Slovenien igen och Maribor - vi har som Ni förstår gästtat Kroatien idag. Det tok viss tid eftersom vi inte hade några kroatiska pengar att betala motorvägsavgift med, så landsbygden blev vårt val.

På kvällen vinkällarbesök, vinprovning och gårdsfest utanför Maribor. För övrigt 3:e gången jag ätit och druckit där. Allt som förtärs på dessa gårdsfester i det forna Jugoslavien är framställt på gården, både mat och dryck.

Tidig kvälls till trots!

Jag glömde att berätta att P-O "Kartmonstret" Derebrant blev invald i legendarföreningen denna kväll.

ONSDAG 8 NOVEMBER

PRALINER OCH VIN

Resa över gränsen mot Leibnitz - 5 mil - och Stads-OL. Trodde vi ja! Vi hamnade istället uppe i de Österrikiska bergen på tuff och jobbig kontrollplockningsbana. Själv stod jag över.

Samma trevliga man som i fjol - riksdagsledamot var han visst - bjöd på all dricka till lunchschnitzeln även i år.

Nämnas skall också att den goda värmen är borta, rätt kylslaget har det blivit, men snöfritt.

Det alpländska besöket avslutades med prisutdelning då damerna fick chokladpraliner och herrpristagarna vinflaskor.

Enligt Peo är det 22 mil till Bratislava, dit färden nu gick.

På kvällen var det Slovakisk fest med schnitzel, vin och disco. Själv tog jag mina hörselproppar, tryckte in dessa i öronen och somnade tidigt. Har Venedigs 9-kilometerslopp knäckt mig fysiskt?

TORSDAG 9 NOVEMBER

"GÄLLIVAREHÄNG" MITT I MATEN

Vaknade till -5 grader och snö, eller rättare sagt gammal snö, stavas is.

Vi trodde på gropterräng, men tyvärr, åter flyttat till annan plats på grund av den vita varan, nu till en park utanför Bratislava.

Dålig karta, felställd kontroll, tyvärr för arrangörerna var väldigt entusiastiska.

Tillbaka till hotell Rapid för dusch och lunch. När servitrisen dukade fram dagens mat - oätlig schnitzel - var hon iklädd snowboots och träningsbrallor med "Gällivarehång". Mackorna i bussen smakade superbt.

Motorvägen mellan Bratislava och Prag är enligt Danne Europas bästa motorväg. Danne har fel! De 35 milen var ganska guppiga, och utanför bussfönstret var det snö, bitvis drivis.

Framme i ett snöfritt Prag kl 17.30. Hotell Sol var inte speciellt upplysande och låg dessutom 8 kilometer från centrum. Vad göra? Jo, gå och äta mat på lokal Tjeckisk krog och det blev som vanligt, det vill säga klackarna i taket samt schnitzel.

Tidigt i säng trots allt!

FREDAG 10 NOVEMBER

12 KILOMETER TIL CENTRUM

Nästa kylslagna morgon ställdes färden mot platt sandstenterräng i Libechov nära Melnik, ca 3 mil från Prag.

Mycket rolig orientering - resans bästa - på fina banor bland sandstensklipporna.

Efter dusch i hotellsvit och lunch anträdde 35-milaresean mot Berlin kl 14.30. Vid bussen fanns en lokal tjeckisk gatuförsäljare och han sålde nog mer åt oss på en kvart än han gjort den senaste månaden, enär vi måste göra oss av med våra lokale pengar. Själv

köpte jag tjeckisk honung och en flaska Karlovska bland annat.

Dimma, dis och snö efter vägen mot Dresden i Tyskland. Ett par mil från gränsen - på tjeckiska sidan - passeras staden Decin. Stora landsvägen här kantades av tjejer, som vi i Svedala kallar för gatflickor.

Väl framme i Berlinerring avåts middag på Mc Donalds. Istället för schnitzel åkte ett par Big Mac ned i varje mans mage, eller Big Mac som det heter i Tyskland.

Efter en del felåkningar var vi framme vid vårt sovställe kl 22.15. Ni ska inte tro att vi bodde i centrum av Berlin, nä, vi bodde 12 kilometer utanför.

När bussen gled in på gårdsplassen korsaden fordonets väg av 4 vildsvin.

Inget att göra - lite pingis spelades - inget att se på, 12 kilometer till sta'n. Bara att sova!

LÖRDAG 11 NOVEMBER

NY LEK: "FLYTТА STEN"

En mil från vårt residens i Grünerwaldskogen ligger Waldsee, dit är vi nu på väg för att tävla på samma karta som junior-VM avgjordes på 1991. Lättlöpt, något kuperad terräng med korta banor. Bland annat hade vi en sten som kontroll. Stenen var inte större än en förvuxen rugbyboll och är numer flyttad ca 25 meter av våra "busiga" resenärer. Omritning av kartan påbjödes.

20 mil senare siktades Rostock och kl 15.00 överger vi kontinenten med båt och destinationsort Gedser i Danmark. Maten på överresan bestod för min del av schn...., förlåt, pyttipanna.

Efter 2 timmars sjöresa och lika många bussdito "landar" vi i Köpenhamn och hotel Astoria, 40 meter från järnvägsstationen. Inga-Lisa möter oss med nygipsad hand.

Ebbe och jag köpte tågbiljetter till söndagen och sen var det bara att avvakta framför TV:n innan ögonlocken ramlade ihop.

SÖNDAG 12 NOVEMBER

HEMÅT IGEN !!!

Kl är 08.15. Vi tar adjö av Jättemils-deltagarna, äter frukost och antrar tåget till Stockholm kl 09.46.

En öl och macka på färjan Helsingör - Helsingborg slinker ner. Egen "kuppe" på tåget hela vägen till Storstaden, som siktas med 20 minuters försening.

T-bana och buss gjorde sedan sitt och hemdörrsnyckeln sattes i låset i god tid före kvällens Sportspegel.

AVSLUTNING

Som nämnts tidigare är det mycket svårt att skriva en reseberättelse varje år eftersom det inte är någon större skillnad år från år.

Därför är jag inte speciellt nöjd med det Du förhoppningsvis nyss läst.

Vad nytt, jo, bad i Medelhavet, okey, nya tävlingsland - 28 sammanlagt i Europa - i form av Kroatien och Tjeckien, men otroligt roliga äventyr.

EXTRA !!!

Så här i efterhand har jag av Peo Bengtsson fått reda på att ännu en av våra resenärer - Torbjörn Ericsson från Köping-Kolsva bröt armen på Jättemilen i Danmark sista dagen samt att två resenärer fick Salmonella. Båda dessa reste 8-dagars.